

REGULAMENTUL (UE) NR. 100/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 ianuarie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, care a fost adoptat ca reacție la accidentul petrolierului „Erika”, s-a instituit o Agenție Europeană pentru Siguranță Maritimă („agenția”) cu scopul asigurării unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă și de prevenire a poluării cauzate de către navele maritime.

(2) În urma accidentului petrolierului „Prestige” din 2002, Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 a fost modificat, conferindu-se agenției competențe sporite în materie de intervenție în situații de poluare.

(3) Este necesar să se clarifice care sunt tipurile de poluare marină care ar trebui să fie incluse în obiectivele Regulamentului (CE) nr. 1406/2002. Astfel, poluarea marină provocată de instalațiile de petrol și gaze ar trebui să aibă sensul de poluare provocată de petrol sau de orice substanță, în afara petrolului, care, în cazul în care este introdusă în mediul maritim, poate crea pericole pentru sănătatea umană, poate dăuna resurselor vii și florei și faunei marine, poate aduce daune zonelor de agrement sau poate afecta alte utilizări legitime ale mării, astfel cum s-a stabilit în Protocolul privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în domeniul accidentelor de poluare prin substanțe periculoase și nocive, 2000.

(4) Acționând în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, consiliul de administrație al agenției („consiliul de administrație”) a comandat, în 2007, o evaluare externă independentă cu privire la punerea în aplicare a respectivului regulament. Pe baza acelei evaluări, în iunie 2008, consiliul de administrație a formulat recomandări privind unele modificări referitoare la funcționarea agenției, la domeniile sale de competență și la practicile sale de lucru.

(5) Pe baza constatărilor evaluării externe și a recomandărilor și a strategiei multianuale adoptate de consiliul de administrație în martie 2010, anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 ar trebui clarificate și actualizate. Dacă, pe de o parte, ar trebui să se pună accentul pe sarcinile prioritare ale agenției în domeniul siguranței maritime, pe de altă parte acestea ar trebui să i se încredințeze o serie de noi atribuții principale și auxiliare care să reflecte dezvoltarea politicii privind siguranța maritimă la nivelul Uniunii și la nivel internațional. Având în vedere constrângerile bugetare cu care se confruntă Uniunea, sunt necesare eforturi considerabile de analiză detaliată și redistribuire pentru a garanta eficiența costurilor și a bugetului și pentru a evita suprapunerile. Necesitățile de personal aferente noilor atribuții principale și auxiliare ar trebui, în principiu, acoperite prin redistribuire internă de către agenție. În același timp, agenția ar trebui să primească, după caz, finanțare din alte părți ale bugetului Uniunii, în special prin Instrumentul pentru politica europeană de vecinătate. Îndeplinirea eventualelor noi atribuții principale și auxiliare de către agenție se va înscrie în limitele impuse de perspectiva financiară curentă și de bugetul agenției, fără a aduce atingere negocierilor și deciziilor privind viitorul cadru financiar multianual. Având în vedere că prezentul regulament nu reprezintă o decizie de finanțare, autoritatea bugetară ar trebui să decidă cu privire la resursele alocate agenției în cadrul procedurii bugetare anuale.

(6) Atribuțiile agenției ar trebui descrise în mod clar și exact, iar suprapunerea de atribuții ar trebui evitată.

(7) Agenția a arătat că anumite atribuții pot fi îndeplinite mai eficient la nivel european, ceea ce, în anumite cazuri, ar putea permite statelor membre să realizeze economii la bugetul național și, în cazul în care se dovedește adevărat acest lucru, ar putea reprezenta o valoare adăugată europeană reală.

(8) Ar trebui clarificate anumite dispoziții privind guvernarea specifică a agenției. Având în vedere responsabilitatea specială a Comisiei în punerea în aplicare a politicilor Uniunii, prevăzută în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia ar trebui să furnizeze

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 68.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția Consiliului în primă lectură din 4 octombrie 2012 (JO C 352 E, 16.11.2012, p. 1). Poziția Parlamentului European din 13 decembrie 2012.

⁽³⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1.

- agenției orientări politice în vederea îndeplinirii sarcinilor acesteia din urmă, respectând totodată pe deplin statutul juridic al agenției și independența directorului său executiv prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1406/2002.
- (9) Cu ocazia desemnării membrilor consiliului de administrație, a alegerii președintelui și a vicepreședintelui consiliului de administrație și a desemnării șefilor de departament, ar trebui să se țină seama pe deplin de importanța asigurării unei reprezentări echilibrate a genurilor.
- (10) Trimiterile la acte juridice relevante ale Uniunii ar trebui să se înțeleagă ca trimiteri la acte în materie de siguranță maritimă, de securitate maritimă, de prevenire a poluării cauzate de nave și de intervenție în astfel de cazuri, precum și de intervenție în caz de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze.
- (11) În sensul prezentului regulament, prin „securitate maritimă” se înțelege, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare ⁽¹⁾, o serie de măsuri preventive coroborate, destinate să asigure protecția instalațiilor de transport maritim și a instalațiilor portuare în fața amenințării pe care o reprezintă actele ilegale intenționate. Obiectivul de securitate ar trebui realizat prin adoptarea unor măsuri corespunzătoare în domeniul politicii de transport maritim, fără a aduce atingere normelor statelor membre în materie de securitate națională, apărare și securitate publică, și prin combaterea infracțiunilor financiare împotriva statului.
- (12) Agenția ar trebui să acționeze în interesul Uniunii. Acest lucru ar trebui să fie valabil și în situația în care agenția este însărcinată să acționeze în afara teritoriului statelor membre în domeniile sale de competență și să ofere asistență tehnică țărilor terțe relevante, promovând politica Uniunii în domeniul siguranței maritime.
- (13) Agenția ar trebui să acorde asistență tehnică statelor membre, care ar trebui să faciliteze instituirea capacității naționale necesare pentru a pune în aplicare acquis-ul Uniunii.
- (14) Agenția ar trebui să acorde asistență operațională statelor membre și Comisiei. Aceasta ar trebui să includă servicii precum Sistemul Uniunii de informații maritime și de schimb (SafeSeaNet), Serviciul european de monitorizare prin satelit a deversărilor de petrol (CleanSeaNet), Centrul european de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță (centrul UE de date LRIT) și Baza de date UE privind inspecțiile aferente controlului statului portului (Thetis).
- (15) Expertiza agenției în domeniul transmiterii electronice a datelor și al sistemelor de schimb de informații maritime ar trebui utilizată pentru a simplifica formalitățile de raportare aplicabile navelor cu scopul de a elimina barierele din domeniul transportului maritim și de a institui un spațiu european al transportului maritim fără frontiere. În special, agenția ar trebui să sprijine statele membre în punerea în aplicare a Directivei 2010/65/UE a
- Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre ⁽²⁾.
- (16) Agenția ar trebui să intensifice asistența pe care o acordă Comisiei în ceea ce privește activitățile de cercetare în domeniile sale de competență. Cu toate acestea, ar trebui evitată dublarea activităților desfășurate în cadrul existent de cercetare al Uniunii. În special, agenția nu ar trebui să se ocupe de gestionarea proiectelor de cercetare.
- (17) Ținând seama de aplicațiile și serviciile inovatoare noi care au fost create și de îmbunătățirea aplicațiilor și a serviciilor existente, precum și în vederea punerii în aplicare a unui spațiu european al transportului maritim fără frontiere, agenția ar trebui să exploateze pe deplin potențialul pe care îl au programele europene de navigație prin satelit (EGNOS și Galileo) și programul Monitorizare globală pentru mediu și securitate (GMES).
- (18) După expirarea cadrului Uniunii pentru cooperare în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate stabilit prin Decizia nr. 2850/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, agenția ar trebui să continue unele dintre activitățile desfășurate anterior în respectivul cadru, axându-se în special pe expertiza din cadrul Grupului tehnic consultativ privind pregătirea și capacitatea de intervenție în situații de poluare marină. Activitățile agenției în acest domeniu nu ar trebui să scutească statele de coastă de responsabilitatea lor de a dispune de mecanisme adecvate de intervenție în situații de poluare și ar trebui să respecte acordurile de cooperare existente, încheiate între state membre sau grupuri de state membre.
- (19) La cerere, agenția pune la dispoziția statelor membre informații detaliate cu privire la situațiile posibile de poluare cauzată de nave, prin intermediul CleanSeaNet, pentru a le permite acestora să își îndeplinească obligațiile în conformitate cu Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare ⁽⁴⁾. Eficiența asigurării respectării variază însă mult, cu toate că acest tip de poluare poate să afecteze în cele din urmă și alte ape naționale. Prin urmare, în următorul său raport elaborat în temeiul articolului 12 din directiva respectivă, Comisia ar trebui să furnizeze informații Parlamentului European și Consiliului cu privire la eficacitatea și consecvența cu care este asigurată respectarea respectivei directive, precum și alte informații relevante privind aplicarea acesteia.
- (20) Solicitățile din partea statelor afectate privind adoptarea de către agenție a unor măsuri de combatere a poluării ar trebui adresate prin intermediul mecanismului UE de protecție civilă instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului ⁽⁵⁾. Cu toate acestea, Comisia poate considera că, în alte situații decât solicitările de

⁽¹⁾ JO L 129, 29.4.2004, p. 6.

⁽²⁾ JO L 283, 29.10.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 332, 28.12.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 11.

⁽⁵⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

mobilizare a navelor și echipamentelor antipoluare de rezervă, mijloacele alternative de comunicare care utilizează tehnologii avansate ale informațiilor pot fi mai adecvate și, prin urmare, poate furniza informații statului membru solicitant.

- (21) Unele evenimente recente au scos în evidență riscurile pe care activitățile offshore de explorare și producție a petrolului și gazelor le reprezintă pentru transportul maritim și mediul marin. Capacitățile de intervenție ale agenției în situații de poluare cu petrol și expertiza acesteia în domeniul poluării provocate de substanțe periculoase și nocive ar trebui utilizate pentru a include intervenția în situații de poluare cauzată de astfel de activități, la solicitarea unui stat afectat.
- (22) Ar trebui menționat în special faptul că CleanSeaNet, folosit în prezent pentru a furniza probe privind deversările de petrol provenite de la nave, ar trebui utilizat de agenție și pentru identificarea și semnalarea deversărilor de petrol provocate de activitățile offshore de explorare și de producție a petrolului și a gazelor, fără să afecteze negativ serviciul furnizat pentru transportul maritim.
- (23) Agenția dispune de expertiză și de instrumente de valoare probate și recunoscute în domeniul siguranței maritime, al securității maritime, al prevenirii și al intervenției în situații de poluare cauzată de nave. Expertiza și instrumentele în cauză pot fi relevante pentru alte activități ale Uniunii privind politica de transport maritim a Uniunii. Prin urmare, agenția ar trebui să asiste Comisia și statele membre, la solicitarea acestora, în dezvoltarea și punerea în aplicare a unor astfel de activități ale Uniunii, cu condiția aprobării acestui lucru de către consiliul de administrație, în contextul programului de lucru anual al agenției. Această asistență ar trebui să facă obiectul unei analize detaliate cost-beneficiu și nu ar trebui să fie în detrimentul atribuțiilor principale ale agenției.
- (24) Prin asistența tehnică oferită, agenția contribuie, de asemenea, la dezvoltarea unui transport maritim mai ecologic.
- (25) În ceea ce privește societățile de clasificare, cele mai multe dintre acestea au în vedere atât navele maritime, cât și cele de navigație interioară. Pe baza experienței agenției în domeniul societăților de clasificare care au în vedere navele maritime, agenția ar putea furniza Comisiei informații relevante cu privire la societățile de clasificare care au în vedere navele de navigație interioară, permițând astfel sporirea eficienței.
- (26) În ceea ce privește interfața dintre sistemele de informații în domeniul transportului, agenția ar trebui să sprijine Comisia și statele membre prin explorarea, împreună cu autoritățile competente în ceea ce privește sistemul serviciilor de informații fluviale, a posibilității de a efectua schimburi de informații între aceste sisteme.
- (27) Fără a aduce atingere responsabilității autorităților competente, agenția ar trebui să sprijine Comisia și statele membre în dezvoltarea și punerea în aplicare a viitoarei inițiative „e-Maritime”, care urmărește îmbunătățirea

eficienței sectorului transportului maritim european prin facilitarea utilizării tehnologiilor avansate ale informațiilor.

- (28) În vederea realizării pieței interne a Uniunii și a creării unui spațiu european al transportului maritim fără frontiere, ar trebui redusă sarcina administrativă în cazul transportului maritim, încurajându-se astfel, *inter alia*, transportul maritim pe distanțe scurte. În acest context, conceptul „centura albastră” și sistemul „e-Maritime” ar putea fi utilizate ca o modalitate de a reduce formalitățile de raportare pe care navele maritime comerciale trebuie să le respecte la sosirea în sau la plecarea din porturile statelor membre.
- (29) Se reamintește faptul că, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și pentru a respecta principiul echilibrului instituțional, competența de adoptare a unor decizii de aplicare generală nu poate fi conferită unei agenții.
- (30) Fără a aduce atingere obiectivelor și atribuțiilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, Comisia ar trebui să pregătească și să transmită în decurs de un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în strânsă cooperare cu părțile interesate relevante, un studiu de fezabilitate în vederea evaluării și a identificării posibilităților de intensificare a coordonării și a cooperării între diferitele funcții de pază de coastă. Studiul respectiv ar trebui să ia în considerare cadrul juridic existent și recomandările relevante din partea forurilor corespunzătoare ale Uniunii, precum și elaborarea în curs a Mediului comun în vederea schimbului de informații (CISE), și ar trebui să respecte pe deplin principiile subsidiarității și proporționalității, transmițând informații clare Parlamentului European și Consiliului în ceea ce privește costurile și beneficiile.
- (31) Atragerea unor navigatori europeni bine instruiți este importantă pentru competitivitatea sectorului maritim al Uniunii. Prin urmare, având în vedere cererea actuală și viitoare de navigatori cu înaltă calificare în Uniune, agenția ar trebui, dacă este cazul, să sprijine statele membre și Comisia în legătură cu promovarea formării profesionale în domeniul maritim prin facilitarea schimbului voluntar de bune practici și prin furnizarea de informații privind programele de schimb ale Uniunii în domeniul formării profesionale maritime. Aceasta ar putea să includă acordarea de asistență părților interesate europene competente în căutarea excelenței în domeniul educației și formării profesionale maritime bazate pe voluntariat, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre privind conținutul și organizarea formării în domeniul maritim.
- (32) În vederea combaterii riscului din ce în ce mai crescut de piraterie, agenția ar trebui să continue, dacă este cazul, să transmită autorităților naționale competente și altor organisme relevante, inclusiv operațiilor precum operația Atalanta a forțelor navale ale UE, informații detaliate cu privire la poziția navelor aflate sub pavilionul statelor membre și care trec prin zone incluse în categoria zonelor foarte periculoase. În plus, agenția are la dispoziție mijloace care ar putea fi utile, în special în contextul creării CISE. Prin urmare, este oportun ca

- agenția să transmită, la cerere, date relevante privind poziționarea navelor și observarea pământului către autoritățile naționale competente și organismele competente ale Uniunii, precum Frontex și Europol, pentru a facilita adoptarea de măsuri preventive împotriva actelor ilegale intenționate, astfel cum sunt definite în legislația relevantă a Uniunii, fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor statelor membre și în conformitate cu legislația aplicabilă a statelor membre și a Uniunii, în special în ceea ce privește organismele care solicită datele. Furnizarea de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță (LRIT) ar trebui să fie supusă aprobării statului de pavilion în cauză, în conformitate cu procedurile care urmează să fie stabilite de consiliul de administrație.
- (33) Cu ocazia publicării informațiilor în conformitate cu Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului⁽¹⁾, Comisia și agenția ar trebui să se bazeze, în vederea asigurării coerenței, pe expertiza și experiența acumulate în temeiul Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului.
- (34) Asistența acordată de agenție statelor membre și Comisiei în ceea ce privește activitatea relevantă a organizațiilor internaționale și regionale nu ar trebui să aducă atingere relațiilor dintre aceste organizații și statele membre care decurg din calitatea de membru al statelor membre în cadrul acestora.
- (35) Uniunea a aderat la următoarele instrumente, înființând organizații regionale, ale căror activități intră de asemenea sub incidența obiectivelor agenției: Convenția privind protecția mediului marin din zona Mării Baltice (Convenția de la Helsinki, revizuită în 1992)⁽²⁾; Convenția privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării (Convenția de la Barcelona)⁽³⁾ și revizuirea acesteia din 1995⁽⁴⁾ și la o serie de protocoale la aceasta; Acordul de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase (Acordul de la Bonn)⁽⁵⁾; Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est (Convenția OSPAR)⁽⁶⁾; Acordul de cooperare pentru protecția coastelor și apelor Atlanticului de Nord-Est împotriva poluării, semnat la 17 octombrie 1990 (Acordul de la Lisabona)⁽⁷⁾, cu protocolul adițional la acesta, semnat la 20 mai 2008, care nu au intrat încă în vigoare⁽⁸⁾. Uniunea negociază de asemenea aderarea la Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată în aprilie 1992 (Convenția de la București). Prin urmare, agenția ar trebui să acorde asistență tehnică statelor membre și Comisiei pentru a participa la activitatea relevantă a respectivelor organizații regionale.
- (36) În plus față de respectivele organizații regionale, există o serie de alte acorduri de coordonare și cooperare regionale, subregionale și bilaterale referitoare la intervenția în situații de poluare. În cazul în care acordă asistență în legătură cu intervenția în situații de poluare țărilor terțe care au un bazin maritim regional comun cu Uniunea, agenția ar trebui să acționeze luând în considerare respectivele acorduri.
- (37) Uniunea are următoarele bazine maritime regionale comune cu țările învecinate: Marea Mediterană, Marea Neagră și Marea Baltică. Agenția ar trebui să acorde asistență acestor țări în legătură cu intervenția în situații de poluare, la solicitarea Comisiei.
- (38) În vederea maximizării eficienței, agenția ar trebui să colaboreze cât se poate de strâns în contextul Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului. Comisia și statele membre ar trebui să analizeze în continuare orice posibilitate de îmbunătățire a creșterii eficienței, care ar putea fi propusă spre examinare în cadrul respectivului memorandum.
- (39) Pentru a asigura corecta punere în aplicare a actelor juridice obligatorii ale Uniunii în domeniul siguranței maritime și al prevenirii poluării cauzate de nave, agenția ar trebui să sprijine Comisia prin desfășurarea de vizite în statele membre. Aceste vizite făcute administrațiilor naționale ar trebui să permită agenției să colecteze toate informațiile necesare pentru a prezenta Comisiei un raport cuprinzător în vederea viitoarei sale evaluări. Vizitele ar trebui să se desfășoare în spiritul principiilor menționate la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și în așa fel încât să se reducă la minimum sarcina administrativă asupra administrațiilor maritime naționale. Mai mult, respectivele vizite ar trebui să se desfășoare în conformitate cu o procedură stabilă, inclusiv cu metodologia standard adoptată de consiliul de administrație.
- (40) Agenția ar trebui să sprijine Comisia prin desfășurarea de inspecții ale organizațiilor recunoscute în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor⁽⁹⁾. Aceste inspecții pot avea loc de asemenea în țări terțe. Comisia și agenția ar trebui să garanteze că statele membre vizate sunt informate în mod adecvat. În plus, agenția ar trebui să îndeplinească atribuțiile de inspecție cu privire la formarea și certificarea navigatorilor în țările terțe, pe care Comisia le-a delegat acesteia, în temeiul Directivei 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor⁽¹⁰⁾. Detaliile privind asistența tehnică acordată de agenție în cazul inspecțiilor

(1) JO L 131, 28.5.2009, p. 57.

(2) Decizia 94/157/CE a Consiliului (JO L 73, 16.3.1994, p. 19).

(3) Decizia 77/585/CEE a Consiliului (JO L 240, 19.9.1977, p. 1).

(4) Decizia 1999/802/CE a Consiliului (JO L 322, 14.12.1999, p. 32).

(5) Decizia 84/358/CEE a Consiliului (JO L 188, 16.7.1984, p. 7).

(6) Decizia 98/249/CE a Consiliului (JO L 104, 3.4.1998, p. 1).

(7) Decizia 93/550/CEE a Consiliului (JO L 267, 28.10.1993, p. 20).

(8) Decizia 2010/655/UE a Consiliului (JO L 285, 30.10.2010, p. 1).

(9) JO L 131, 28.5.2009, p. 11.

(10) JO L 323, 3.12.2008, p. 33.

privind securitatea maritimă desfășurate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 324/2008 al Comisiei din 9 aprilie 2008 de stabilire a procedurilor revizuite de desfășurare a inspecțiilor efectuate de către Comisie în domeniul securității maritime ⁽¹⁾ nu ar trebui să intre sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1406/2002.

- (41) În vederea asigurării coerenței cu obiectivele de politică și cu cadrul instituțional al Uniunii, precum și cu procedurile administrative și financiare aplicabile, Comisia ar trebui să emită recomandări oficiale sub forma unui aviz scris privind proiectul de strategie multianuală și proiectele de programe anuale de lucru ale agenției, pe care consiliul de administrație ar trebui să le ia în considerare înainte de adoptarea documentelor respective.
- (42) Pentru a asigura o procedură de numire a directorului executiv echitabilă și transparentă, procedura de selecție de urmat ar trebui să respecte orientările Comisiei pentru selecția și numirea directorilor agențiilor Uniunii. Respectivetele orientări prevăd că orice resortisant al statelor membre își poate prezenta candidatura. Din același motiv, consiliul de administrație ar trebui reprezentat de un observator în cadrul comitetului de preselecție. Observatorul ar trebui informat periodic pe parcursul următoarelor etape ale procedurii de selecție. Cu ocazia adoptării deciziei consiliului de administrație privind numirea, membrii săi ar trebui să poată adresa Comisiei întrebări privind procedura de selecție. Mai mult, consiliul de administrație ar trebui să aibă ocazia de a desfășura interviuri cu candidații preselecțai, în conformitate cu practica standard. În toate etapele procedurii de selecție și de numire pentru postul de director executiv al agenției, toate părțile implicate ar trebui să se asigure că datele cu caracter personal ale candidaților sunt prelucrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾.
- (43) Deși agenția este finanțată în principal prin contribuția Uniunii, agenția dispune de asemenea de venituri provenite din onorariile și taxele aferente serviciilor sale. Aceste onorarii și taxe privesc în special funcționarea centrului de date LRIT al UE și se aplică în conformitate cu Rezoluția Consiliului adoptată la 1 și 2 octombrie 2007 și la 9 decembrie 2008 privind înființarea centrului de date LRIT al UE și în special în conformitate cu punctele privind finanțarea rapoartelor LRIT.
- (44) În cadrul raportului privind progresele înregistrate prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, Comisia ar trebui, de asemenea, să analizeze posibila contribuție a agenției la punerea în aplicare a unui viitor act legislativ privind siguranța activităților offshore de prospectare, explorare și producție a petrolului și gazelor, care se află în curs de examinare în cadrul Parlamentului

European și al Consiliului, în ceea ce privește prevenirea poluării provocate de instalațiile offshore de petrol și gaze, ținând seama de expertiza și de instrumentele probate și recunoscute ale agenției.

- (45) De asemenea, activitățile agenției ar trebui, dacă este cazul, să contribuie la instituirea unui veritabil spațiu european al transportului maritim fără frontiere.
- (46) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii ⁽³⁾, în special articolul 208, ar trebui luat în considerare.
- (47) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1406/2002

Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1-3 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Obiective

(1) Prezentul regulament instituie o Agenție Europeană pentru Siguranță Maritimă («agenția») în vederea asigurării unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă, de securitate maritimă, de prevenire a și de intervenție în caz de poluare cauzată de nave, precum și de intervenție în caz de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze.

(2) În acest scop, agenția cooperează cu statele membre și cu Comisia, acordându-le asistență tehnică, operațională și științifică în domeniile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu respectarea limitelor atribuțiilor principale prevăzute la articolul 2 și, după caz, a atribuțiilor auxiliare prevăzute la articolul 2a, în special pentru a susține statele membre și Comisia în aplicarea adecvată a actelor juridice relevante ale Uniunii. În ceea ce privește domeniul intervenției în situații de poluare, agenția acordă asistență operațională numai la solicitarea statului (statelor) afectat(e).

(3) Prin furnizarea asistenței menționate la alineatul (2), agenția contribuie, dacă este cazul, la eficiența generală a traficului și a transportului maritim, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, pentru a facilita instituirea unui spațiu european al transportului maritim fără frontiere.

⁽¹⁾ JO L 98, 10.4.2008, p. 5.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

Articolul 2

Atribuțiile principale ale agenției

(1) Pentru a asigura atingerea corespunzătoare a obiectivelor prevăzute la articolul 1, agenției îi revin atribuțiile de bază enumerate în prezentul articol.

(2) Agenția acordă Comisiei asistență:

(a) în desfășurarea lucrărilor pregătitoare pentru actualizarea și elaborarea actelor juridice relevante ale Uniunii, în special ținând cont de evoluția legislației internaționale;

(b) în punerea în aplicare a actelor juridice obligatorii relevante ale Uniunii în mod eficace, în special prin efectuarea de vizite și inspecții astfel cum este prevăzut la articolul 3 din prezentul regulament și prin acordarea de asistență tehnică Comisiei în îndeplinirea sarcinilor de inspecție care îi sunt atribuite în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare (*). În acest sens, agenția poate propune Comisiei eventuale îmbunătățiri ale respectivelor acte juridice obligatorii;

(c) în analiza proiectelor de cercetare, în curs de derulare sau finalizate, relevante pentru obiectivele agenției; această atribuție poate include identificarea măsurilor ulterioare posibile care rezultă din proiectele de cercetare specifice;

(d) în îndeplinirea oricăror alte atribuții aflate în sarcina Comisiei în temeiul unor acte legislative ale Uniunii privind obiectivele agenției.

(3) Agenția colaborează cu statele membre pentru:

(a) organizarea, dacă este cazul, de activități relevante de formare profesională în domeniile care sunt de competența statelor membre;

(b) elaborarea de soluții tehnice, inclusiv furnizarea de servicii operaționale relevante, și acordarea de asistență tehnică pentru dezvoltarea capacității naționale necesare în vederea punerii în aplicare a actelor juridice relevante ale Uniunii;

(c) furnizarea, la solicitarea unui stat membru, de informații adecvate rezultate din inspecțiile menționate la articolul 3, cu scopul de a susține monitorizarea organizațiilor recunoscute care au atribuții de certificare în numele statelor membre în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (**), fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor statului de pavilion;

(d) sprijină cu mijloace suplimentare și în mod rentabil din punctul de vedere al costurilor acțiunile de intervenție în situații de poluare cauzată de nave, precum și de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze, în situația în care o cerere a fost făcută de

statul membru afectat sub autoritatea căruia se desfășoară operațiile de curățare, fără a se aduce atingere responsabilității statelor de coastă de a dispune de mecanisme corespunzătoare de intervenție în situații de poluare, respectând totodată cooperarea existentă între statele membre în acest domeniu. După caz, solicitările privind mobilizarea unor acțiuni de combatere a poluării se adresează prin intermediul mecanismului UE de protecție civilă instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului (***)

(4) Agenția facilitează cooperarea dintre statele membre și Comisie:

(a) în domeniul monitorizării traficului reglementat de Directiva 2002/59/CE, agenția promovează în special cooperarea între statele riverane în zonele de transport maritim vizate și creează și operează Centrul Uniunii Europene de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță (centrul european de date LRIT) și Sistemul Uniunii de schimb de informații maritime (SafeSeaNet), astfel cum se prevede la articolele 6b și 22a din respectiva directivă, precum și sistemul de schimb de date și informații privind identificarea și urmărirea internațională a navelor la mare distanță în conformitate cu angajamentul asumat în cadrul Organizației Maritime Internaționale («OMI»);

(b) prin furnizarea, la cerere și fără a aduce atingere legislației naționale și a Uniunii, de date relevante privind poziționarea navelor și observarea pământului către autoritățile naționale competente și organismele relevante ale Uniunii aflate sub mandatul acestora, pentru a facilita adoptarea de măsuri împotriva amenințărilor legate de piraterie și de actele ilegale intenționate, astfel cum se prevede în legislația aplicabilă a Uniunii sau în cadrul instrumentelor juridice convenite la nivel internațional în domeniul transportului maritim, cu respectarea normelor aplicabile privind protecția datelor și în concordanță cu procedurile administrative care urmează să fie stabilite de consiliul de administrație sau de grupul de coordonare la nivel înalt instituit în conformitate cu Directiva 2002/59/CE, după caz. Furnizarea de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță este supusă aprobării statului de pavilion în cauză;

(c) în domeniul investigării accidentelor și incidentelor maritime în conformitate cu Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim (****); agenția acordă sprijin operațional, dacă statele membre relevante solicită acest lucru și presupunând că nu există niciun conflict de interese, acestor state membre cu privire la derularea investigațiilor privind accidente grave sau foarte grave și efectuează analiza rapoartelor de investigație privind siguranța în vederea identificării valorii adăugate la nivelul Uniunii din punctul de vedere al lecțiilor care pot fi desprinse din experiențele respective. Pe baza datelor furnizate de statele membre, în conformitate cu articolul 17 din directiva respectivă, agenția elaborează o sinteză anuală a accidentelor și incidentelor maritime;

- (d) în furnizarea de statistici, informații și date obiective, fiabile și comparabile, pentru a da Comisiei și statelor membre posibilitatea de a întreprinde acțiunile necesare pentru îmbunătățirea măsurilor pe care le iau și de a evalua eficacitatea și rentabilitatea măsurilor existente. Aceste atribuții includ colectarea, înregistrarea și evaluarea datelor tehnice, exploatarea sistematică a bazelor de date existente, inclusiv îmbogățirea lor reciprocă, și, dacă este cazul, dezvoltarea unor baze de date suplimentare. Pe baza datelor colectate, agenția acordă Comisiei asistență în publicarea de informații referitoare la nave în conformitate cu Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (****);
- (e) în colectarea și analizarea datelor referitoare la navigatori, furnizate și utilizate în conformitate cu Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (*****);
- (f) în îmbunătățirea identificării și a urmăririi navelor care efectuează deversări ilegale în conformitate cu Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcări (*****);
- (g) prin utilizarea Serviciului european de monitorizare prin satelit a deversărilor de petrol (CleanSeaNet) pentru a monitoriza amplitudinea și impactul asupra mediului ale poluării marine cu petrol cauzate de instalațiile de petrol și gaze;
- (h) în acordarea de asistență tehnică necesară statelor membre și Comisiei pentru a contribui la activitatea relevantă a organelor tehnice ale OMI și Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește navigația, ale Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului și ale organizațiilor regionale relevante la care Uniunea a aderat, în ceea ce privește chestiunile care sunt de competența Uniunii;
- (i) în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei 2010/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre (*****), în special prin facilitarea transmiterii electronice a datelor prin intermediul sistemului SafeSeaNet și prin sprijinirea creării interfeței unice.
- (5) La solicitarea Comisiei, agenția poate acorda asistență tehnică, inclusiv prin organizarea unor activități de formare relevante, cu privire la actele juridice relevante ale Uniunii, în statele candidate la aderarea la Uniune și, după caz, în toate țările partenere la politica europeană de vecinătate și în statele care sunt parte la Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului.

Agenția poate acorda, de asemenea, asistență în situații de poluare cauzată de nave, precum și în situații de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze care afectează acele state terțe care au un bazin regional maritim comun cu Uniunea, în conformitate cu meca-

nismul de protecție civilă al UE instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom și prin analogie cu condițiile aplicabile statelor membre, prevăzute la alineatul (3) litera (d) din prezentul articol. Aceste atribuții se coordonează cu acordurile regionale de cooperare existente referitoare la poluarea marină.

Articolul 2a

Atribuții auxiliare ale agenției

(1) Fără a aduce atingere atribuțiilor principale menționate la articolul 2, agenția sprijină Comisia și statele membre, după caz, în elaborarea și punerea în aplicare a activităților Uniunii, astfel cum sunt stabilite la alineatele (2) și (3) din prezentul articol referitoare la obiectivele agenției, în măsura în care agenția dispune de expertiză și de instrumente probate și recunoscute. Atribuțiile auxiliare stabilite în prezentul articol:

- (a) creează valoare adăugată demonstrată;
- (b) evită duplicarea eforturilor;
- (c) sunt în interesul politicii de transport maritim a Uniunii;
- (d) nu dăunează atribuțiilor principale ale agenției; și
- (e) nu încalcă drepturile și obligațiile statelor membre, în special în ceea ce privește calitatea acestora de state de pavilion, de port și de coastă.
- (2) Agenția acordă Comisiei asistență:
- (a) în contextul punerii în aplicare a Directivei 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin) (*****), prin contribuirea la atingerea obiectivului privind starea ecologică bună a apelor marine, cu elementele referitoare la transportul maritim, și prin exploatarea rezultatelor furnizate de instrumentele existente, cum ar fi SafeSeaNet și CleanSeaNet;
- (b) în furnizarea de asistență tehnică cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră produse de către nave, în special în ceea ce privește urmărirea evoluțiilor survenite la nivel internațional;
- (c) în ceea ce privește programul «Monitorizarea globală pentru mediu și securitate» (GMES), în promovarea utilizării datelor și serviciilor GMES în scopuri maritime, în cadrul de guvernare GMES;
- (d) în dezvoltarea unui Mediu comun în vederea schimbului de informații pentru domeniul maritim al UE;
- (e) în ceea ce privește instalațiile offshore mobile de petrol și gaze, în examinarea cerințelor OMI și în colectarea de informații de bază cu privire la potențiale amenințări la adresa transportului maritim și a mediului marin;
- (f) prin furnizarea de informații relevante privind societățile de clasificare pentru navele de navigație interioară, în conformitate cu Directiva 2006/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de

navigație interioară (*****). Aceste informații vor fi cuprinse și în rapoartele la care se face referire la articolul 3 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament.

- (3) Agenția sprijină Comisia și statele membre:
- (a) în examinarea fezabilității și a punerii în aplicare a politicilor și proiectelor de sprijinire a instituirii spațiului european al transportului maritim fără frontiere, cum ar fi conceptul de «centură albastră» și sistemul «e-Maritime», precum și «autostrăzile mării». Acest lucru se realizează în special prin explorarea unor eventuale funcții suplimentare ale SafeSeaNet, fără a aduce atingere rolului grupului de coordonare la nivel înalt creat în conformitate cu Directiva 2002/59/CE;
- (b) prin explorarea, împreună cu autoritățile competente în ceea ce privește sistemul serviciilor de informații fluviale, a posibilității de a efectua schimburi de informații între acest sistem și sistemele de informații privind transporturile maritime pe baza raportului prevăzut la articolul 15 din Directiva 2010/65/UE.
- (c) prin facilitarea schimbului voluntar de bune practici în materie de formare profesională și educație în domeniul maritim în Uniune și prin furnizarea de informații privind programele de schimb ale Uniunii, relevante pentru formarea profesională în domeniul maritim, cu respectarea deplină a articolului 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Articolul 3

Vizite în statele membre și inspecții

(1) În vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt încredințate și pentru a sprijini Comisia în îndeplinirea sarcinilor ce îi revin în temeiul TFUE, în special a evaluării punerii în aplicare în mod eficace a legislației relevante a Uniunii, agenția efectuează vizite în statele membre în conformitate cu metodologia stabilită de consiliul de administrație.

(2) Agenția informează la timp statul membru vizat cu privire la vizita programată, numele funcționarilor autorizați și data la care începe vizita, precum și la durata preconizată a acesteia. Funcționarii delegați de către agenție să efectueze astfel de vizite fac acest lucru în urma prezentării unei decizii în scris a directorului executiv al agenției, care specifică scopul și obiectivele misiunii acestora.

(3) Agenția desfășoară inspecții în numele Comisiei în conformitate cu actele juridice obligatorii ale Uniunii cu privire la organizațiile recunoscute de Uniune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (*****), precum și cu privire la formarea și certificarea navigatorilor în țări terțe în conformitate cu Directiva 2008/106/CE.

(4) La sfârșitul fiecărei vizite sau inspecții, agenția întocmește un raport pe care îl înaintează Comisiei și statului membru respectiv.

(5) Atunci când este oportun și întotdeauna când se încheie un ciclu de vizite sau inspecții, agenția analizează rapoartele ciclului respectiv în vederea identificării constatărilor orizontale și a concluziilor generale privind eficacitatea și rentabilitatea măsurilor aplicate. Agenția prezintă analiza respectivă Comisiei pentru a fi discutată în continuare cu statele membre, în vederea desprinderii de lecții relevante și a facilitării diseminării bunelor metode de lucru.

- (*) JO L 129, 29.4.2004, p. 6.
 (**) JO L 131, 28.5.2009, p. 47.
 (***) JO L 314, 1.12.2007, p. 9.
 (****) JO L 131, 28.5.2009, p. 114.
 (*****) JO L 131, 28.5.2009, p. 57.
 (*****) JO L 323, 3.12.2008, p. 33.
 (*****) JO L 255, 30.9.2005, p. 11.
 (*****) JO L 283, 29.10.2010, p. 1.
 (*****) JO L 164, 25.6.2008, p. 19.
 (*****) JO L 389, 30.12.2006, p. 1.
 (*****) JO L 131, 28.5.2009, p. 11.”

2. La articolul 4, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Consiliul de administrație adoptă modalități practice de aplicare a alineatelor (1) și (2), inclusiv, acolo unde este cazul, modalități privind consultarea cu statele membre înainte de publicarea informațiilor.

(4) Informațiile colectate și prelucrate în conformitate cu prezentul regulament de către Comisie și agenție intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (*), iar agenția ia măsurile care se impun pentru a asigura tratarea și prelucrarea în siguranță a informațiilor confidențiale.

(*) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.”

3. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) La solicitarea Comisiei, consiliul de administrație poate decide, cu acordul și cooperarea statelor membre vizate și ținând seama în mod corespunzător de implicațiile bugetare, inclusiv de posibilitățile de contribuție ale statelor membre vizate, crearea centrelor regionale necesare pentru a exercita, în modul cel mai eficient și eficace, unele dintre atribuțiile agenției. Prin luarea unei astfel de decizii, consiliul de administrație definește domeniul exact de activitate al centrului regional, evitând, în același timp, costurile financiare inutile și sporind cooperarea cu rețelele regionale și naționale existente.”

4. La articolul 10, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) adoptă raportul anual privind activitățile agenției și îl înaintează în fiecare an până la 15 iunie Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și statelor membre.

Agenția înaintează anual autorității bugetare toate informațiile privind rezultatul procedurilor de evaluare;”;

(b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) examinează și aprobă, în cadrul pregătirii programului de lucru, cererile de asistență adresate Comisiei menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (d), cererile de asistență tehnică din partea statelor membre menționate la articolul 2 alineatul (3), cererile de asistență tehnică menționate la articolul 2 alineatul (5), precum și cererile de asistență menționate la articolul 2a;

(ca) examinează și adoptă o strategie multianuală a agenției, pe o perioadă de cinci ani, luând în considerare avizul scris al Comisiei;

(cb) examinează și adoptă planul multianual al agenției privind politica de personal;

(cc) examinează proiectele de acorduri administrative menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (ba);”;

(c) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) stabilește metodologia în ceea ce privește vizitele care urmează să fie efectuate în conformitate cu articolul 3. În cazul în care, în termen de 15 zile de la data adoptării metodologiei, Comisia își exprimă dezacordul cu acesta, consiliul de administrație reexaminează metodologia și o adoptă, eventual modificată, în a doua lectură, fie cu o majoritate de două treimi, care cuprinde și reprezentanții Comisiei, fie cu votul unanim al reprezentanților statelor membre;”;

(d) litera (h) se înlocuiește cu textul următor:

„(h) își îndeplinește atribuțiile legate de bugetul agenției, în conformitate cu articolele 18, 19 și 21 și monitorizează și dă curs în mod corespunzător constatărilor și recomandărilor provenite din diferite rapoarte de audit și evaluări interne sau externe;”;

(e) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) exercită autoritate disciplinară asupra directorului executiv și asupra șefilor de departament menționați la articolul 16;”;

(f) litera (l) se înlocuiește cu următorul text:

„(l) analizează execuția financiară a planului detaliat menționat la litera (k) din prezentul paragraf și angajamentele bugetare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2038/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind finanțarea multianuală pentru activitatea Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă în domeniul răspunsului la poluarea cauzată de nave (*).

(*) JO L 394, 30.12.2006, p. 1.”;

(g) se adaugă o nouă literă:

„(m) desemnează un observator dintre membrii săi pentru a urmări procedura de selecție desfășurată de Comisie în vederea numirii directorului executiv.”

5. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței și a competenței corespunzătoare în domeniile menționate la articolul 1. Statele membre și Comisia urmăresc să asigure o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților în cadrul consiliului de administrație.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit.”

6. La articolul 13, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă anumite puncte specifice de pe ordinea de zi sunt confidențiale sau implică un conflict de interese, consiliul de administrație poate hotărî să le examineze fără participarea membrilor în cauză. Normele detaliate pentru aplicarea acestei dispoziții se stabilesc în regulamentul de ordine internă.”

7. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) întocmește strategia multianuală a agenției și, după consultarea Comisiei, o înaintează consiliului de administrație cu cel puțin opt săptămâni înainte de reuniunea relevantă a acestuia, ținând seama de opiniile și sugestiile formulate de membrii consiliului de administrație;

(aa) întocmește planul multianual al agenției privind politica de personal și, după consultarea Comisiei, îl înaintează consiliului de administrație cu cel puțin patru săptămâni înainte de reuniunea relevantă a acestuia;

- (ab) întocmește programul de lucru anual, indicând resursele umane și financiare preconizate pentru fiecare activitate, și planul detaliat privind activitățile de pregătire și intervenție în situații de poluare ale agenției și, după consultarea Comisiei, le înaintează consiliului de administrație cu cel puțin opt săptămâni înainte de reuniunea relevantă a acestuia, ținând seama de opiniile și sugestiile formulate de membrii consiliului de administrație. Întreprinde măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestora. Răspunde tuturor cererilor de asistență din partea statelor membre în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (c);
- (b) decide cu privire la efectuarea vizitelor și inspecțiilor prevăzute la articolul 3, după consultarea Comisiei și respectând metodologia privind vizitele stabilită de consiliul de administrație în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (g);
- (ba) poate încheia acorduri administrative cu alte organe care desfășoară activități în aceleași domenii ca și agenția, cu condiția ca proiectul de acord să fie înaintat spre consultare consiliului de administrație și cu condiția ca acesta să nu formuleze obiecții într-un termen de patru săptămâni.”;
- (b) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:
- „(d) organizează un sistem eficace de monitorizare pentru a putea compara rezultatele obținute de agenție cu obiectivele și atribuțiile acesteia prevăzute în prezentul regulament. În acest scop, stabilește, de comun acord cu Comisia și cu consiliul de administrație, indicatori de performanță adaptați, care să permită evaluarea eficientă a rezultatelor obținute. Asigură adaptarea periodică a structurii organizatorice a agenției la necesitățile mereu în schimbare, încadrându-se în resursele umane și financiare disponibile. Pe această bază, directorul executiv întocmește anual un proiect de raport general pe care îl înaintează spre examinare consiliului de administrație. Raportul trebuie să cuprindă o secțiune specială privind execuția financiară a planului detaliat privind activitățile de pregătire și intervenție în situații de poluare ale agenției și să furnizeze informații actualizate privind stadiul tuturor acțiunilor finanțate în temeiul planului respectiv. Directorul executiv stabilește proceduri de evaluare periodice care să respecte standardele profesionale recunoscute.”;
- (c) la alineatul (2), litera (g) se elimină;
- (d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Directorul executiv raportează, după caz, Parlamentului European și Consiliului asupra îndeplinirii atribuțiilor sale.

Acesta prezintă, în special, stadiul pregătirilor privind strategia multianuală și programul de lucru anual.”

8. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Numirea și demiterea directorului executiv și a șefilor de departament

(1) Directorul executiv este numit și demis de consiliul de administrație. Numirea se face pe o perioadă de cinci ani pe criterii de merit și de competență administrativă și managerială demonstrată, precum și pe criteriul experienței demonstrate în domeniile menționate la articolul 1, după luarea la cunoștință a opiniei observatorului, astfel cum se menționează la articolul 10. Directorul executiv este numit pe baza unei liste de cel puțin trei candidați propuși de Comisie în urma unui concurs deschis, după publicarea postului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în alte publicații a unei invitații de manifestare a interesului. Candidatul selecționat de către consiliul de administrație poate primi invitația de a se adresa comisiei competente a Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor adresate de membrii acesteia. Consiliul de administrație deliberază cu privire la demitere la solicitarea Comisiei sau a unei treimi dintre membrii săi. Consiliul de administrație adoptă deciziile de numire sau demitere cu o majoritate de patru cincimi din totalul membrilor cu drept de vot.

(2) La propunerea Comisiei și ținând seama de raportul de evaluare, consiliul de administrație poate prelungi o singură dată mandatul directorului executiv, cu o perioadă de cel mult patru ani. Consiliul de administrație adoptă decizia cu o majoritate de patru cincimi din totalul membrilor cu drept de vot. Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi mandatul directorului executiv. Cu cel mult o lună înainte de prelungirea mandatului său, directorul executiv poate primi invitația de a se adresa comisiei competente a Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor adresate de membrii acesteia. Dacă durata mandatului nu este prelungită, directorul executiv rămâne în funcție până la numirea succesorului său.

(3) Directorul executiv poate fi asistat de unul sau mai mulți șefi de departament. În caz de absență sau boală, directorul executiv este înlocuit de unul dintre șefii de departament.

(4) Șefii de departament sunt numiți pe criterii de merit și de aptitudine administrativă și managerială demonstrată, precum și pe criterii de competență și experiență profesională în domeniile menționate la articolul 1. Șefii de departament sunt numiți sau demisi de către directorul executiv după primirea avizului favorabil din partea consiliului de administrație.”

9. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) onorarii și taxe percepute pentru publicații, formare și/sau oricare alte servicii prestate de agenție.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Directorul executiv întocmește un proiect de buget estimativ al veniturilor și cheltuielilor agenției pentru anul următor, pe baza principiului de întocmire a bugetului pe activități, și îl înaintează consiliului de administrație, însoțit de un proiect de schemă de personal.”;

(c) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Bugetul estimativ este înaintat de către Comisie Parlamentului European și Consiliului («autoritatea bugetară»), împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.

(8) Pe baza bugetului estimativ, Comisia introduce în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea subvențiilor care sunt alocate din bugetul general, pe care le înaintează autorității bugetare în conformitate cu articolul 314 din TFUE, împreună cu descrierea și justificarea eventualelor diferențe dintre estimările agenției și subvenția care urmează să fie alocată din bugetul general.”;

(d) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Bugetul se adoptă de către consiliul de administrație. Acesta devine buget final după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, bugetul este ajustat în mod corespunzător, împreună cu programul de lucru anual.”

10. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Evaluarea

(1) La intervale regulate și cel puțin o dată la fiecare cinci ani, consiliul de administrație comandă o evaluare externă independentă privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Comisia pune la dispoziția

agenției toate informațiile pe care aceasta din urmă le consideră pertinente pentru evaluare.

(2) Evaluarea analizează impactul exercitat de prezentul regulament, precum și utilitatea, relevanța, valoarea adăugată obținută și eficacitatea agenției și a metodelor de lucru ale acesteia. Evaluarea ia în considerare opiniile părților interesate, atât la nivel european, cât și național. Aceasta vizează, în special, necesitatea eventuală de a modifica atribuțiile agenției. Consiliul de administrație elaborează în acest sens un caiet de sarcini, de comun acord cu Comisia, în urma consultării părților implicate.

(3) Consiliul de administrație primește evaluarea și face recomandări, pe care le transmite Comisiei, cu privire la modificări ale prezentului regulament, modificări privind agenția și modificări privind metodele sale de lucru. Atât constatările evaluării, cât și recomandările se transmit de către Comisie Parlamentului European și Consiliului și se fac publice. Se include, după caz, și un plan de acțiune însoțit de un calendar.”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Raport privind progresele înregistrate

Până la 2 martie 2018 și ținând seama de raportul de evaluare menționat la articolul 22, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care agenția și-a îndeplinit responsabilitățile suplimentare conferite prin prezentul regulament în vederea identificării posibilităților de continuare a creșterii eficienței sale și, dacă este cazul, oportunitatea unei modificări a obiectivelor și a atribuțiilor sale.”

12. Articolul 23 se elimină.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 15 ianuarie 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

L. CREIGHTON